

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΕΤΟΣ Α΄.

ΑΡΙΘ. 30.

Συδρομή υποχρεωτική έτησία προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Έν τῷ ἔξωτερικῷ Σελ. 12.

Άρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν. Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεῖν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ, Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Ἀλεξάνδρην. Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

21, ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1884.

ΒΙΟΣ καὶ ΘΑΝΑΤΟΣ τοῦ ΔΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΔΗΜΑΡ- ΧΕΙΟΥ ΔΕΜΗΣΣΟΥ.

Καίτοι ἡ νεκρώσιμος τοῦ Δημαρχεῖ-
ου μοῖρα ἐπισημῶς ἐνεπίσημα παρὰ τὸν
ἡ κηδεύα ὅμως δὲν ἐγένετο εἰσεῖσι διότι οἱ
ἰατροὶ ἠὲ δόκησαν ν' ἀποφανθῶσιν
ὅτι ἔπασχεν ἀπὸ νεκροφάνειαν. Καὶ λοι-
πὸν διάφορα μέσα πρὸς ἀνάστασιν τούτου
ἐνηργήθησαν· τούτων δ' ἀποτυχόντων,
ζωμὸς καὶ διάφορα τονωτικὰ ἢ θρε-
πτικὰ φάρμακα εἰσήγοντο διὰ σωλή-
νων ἐν τῷ στομάχῳ τοῦ ἀσθενοῦς· πλὴν
ταῦτα πάντα ἴσχυσαν μόνον εἰς τὸ νὰ κρα-
τήσωσι τὸν ἀσθενῆ μας ἐν αὐτῇ τῇ οὐδῶ
ἤ· ἔθην μὲν ζωὴ ἔθην δὲ θάνατος. Ὁ δὲ
Χάρων καὶ Ἑρμῆς ἴσταντο, προσδεδεμέ-
νον εἰς τὴν ξηρὰν ἔχοντες τὸ πλοίαριον,
διμαρτυρόμενοι κατὰ τῶν ἰατρῶν καὶ
αἰτούμενοι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς καταδικα-
στικῆς ἀποφάσεως τῆς ἐκδοθείσης πρὸ
πολλοῦ βουλήσει τῆς Κυβερνήσεως, καὶ
ψήφῳ τοῦ Νομοθετικοῦ. Ἄλλ' ἰδοὺ τέλος
τῆς διαμαρτυρίας τῶν εἰσακουσθείσας
καὶ τὸν νεκρὸν μας παραδιδόμενον καὶ
εἰταγόμενον τῷ ὀλεθρίῳ πλοιαρίῳ φέρον-
τα στεφάνους μὲν πολλοὺς οὐ μικρὸν βάρ-
ος προξενούντας τῷ ὑποσάθρῳ πλοιαρίῳ,
σπρούμενον ὅμως τοῦ ἀναγκαίου πρὸς
τὸν πλοῦν ὄβολοι ὅπερ ἀγνοεῖ εἰσεῖσι ὁ
Ἑρμῆς. Ἄλλ' ὑπόκωπος βοή· καὶ οἱ-
μοῖγαί· πολλαὶ ἕως ἀπὸ ξηρᾶς ἀκούονται·
τί τοιπ' ἀρά γε ἐστὶ ; ἀκούσωμεν.

— Ἡ φίλτατον καὶ φιλόνηρον καὶ τοῖς
δεινοῖς τῆς ἀνθρωπότητος συμπασχόν
Δημαρχεῖον ! ποῦ ὑπάγεις ; πάσχῳ δει-

νώς· ποῦ αἱ ἀναπαυτικαὶ κλίναι σου καὶ τὰ
ζωοπάροχα φάρμακά σου καὶ τὰ θεραπευ-
τικὰ βάλσαμά σου ὅπως ἀπαλλάξωσί με
τῶν δεινῶν ὑφ' ὧν κατατρυγῶμαι ; ἢ ἀρὰ
τῶν συμπασχόντων μοι ὡς Ὀλυμπος ἄς
βρῶν τὴν τὴν φωνὴν σου.

— Ὁ ἀγαπητὸν καὶ τροφοπάροχον καὶ
τοῖς πτωχοῖς τῶν ἀνθρώπων σωτήριον Δη-
μαρχεῖον ! ποῦ ἀπέργη ; λιμοκτονῶ καὶ
γυμνητεύω· ποῦ οἱ εὐτραφεῖς ματτοὶ σου
καὶ αἱ ζωοπάροχοι τροφαὶ σου δι' ὧν μᾶς
ἀπήλαττες βεβαλοῦ θανάτου ; ποῦ αἱ συν-
δρομαὶ καὶ τὰ σκεπέσματα καὶ τὰ ἐνδύ-
ματα δι' ὧν μᾶς ἐπροστάτευες τῆς πεί-
νης, κατὰ τοῦ ψύχους καὶ τοῦ πάχους ; ἢ
ἀρὰ τῶν συμπασχόντων μοι ὡς Πενταδά-
ντυλος ἄς καλύψῃ τοὺς καταστροφεῖς
σου.

— Ὁ παμφίλτατον καὶ περιπόθητον καὶ
ἀγαπητὸν καὶ ὑπὲρ τῆς λαμπρότητος
καὶ δόξης τῆς μητρὸς σου φροντίζον τέ-
κνον ! ποῦ πορεύῃ ; βαθὺ σκότος ἐνεδύθη
καὶ τὴν ρυπαρότητα περιεβαλόμην· ποῦ
τὰ φῶτα καὶ αἱ σφραῖσαι, ποῦ δὲ αἱ δά-
φναι καὶ αἱ μυρσῖναι καὶ οἱ στέφανοι καὶ
αἱ σημαῖαι καὶ τὰ Βεγγαλικά φῶτα δι'
ἧν ἐστολιζόμην κατὰ τὰς ἐπισήμους
Βασιλ. ἑορτὰς ; ἢ ἀρὰ μοῦ καὶ τῶν συλ-
λυπομένων μοι ἐπὶ τῇ καταστροφῇ σου
ὡς Κύπρος ὅλη ἄς ἐπιβαρύνῃ τοὺς
τὸν ὄλεθρόν σου ἐπιζητήσαντας.

Τοιοῦτοι οἱ θρήνοι, τοσαῦτα αἱ οἰμω-
γαὶ καὶ τηληκαῦται αἱ ἀραὶ καὶ ὑπὸ μυρί-
ων στομάτων ἐκπεμπόμεναι καὶ ὡς τε-
λευταῖος χαι·ετισμός τῷ οἰγμένῳ Δη-
μαρχεῖῳ ἀποτεϊνόμεναι. Δὲν εἶνε ἀρὰ γε
ἱκαναὶ νὰ συκινήσωσι πάντας ;

Τίνες δ' οἱ ποιηταὶ τοῦ δράματος τού-
του ; εἰς Ἑρμῆς—ἡ Κυβέρνησις, εἰς Χάρ-
ων—ἡ Τράπεζα, καὶ διάφοροι κωπη-
λάται—οἱ Νομοθέται καὶ ὅσοι ἄλλοι ὑπέ-
σκαπτον τὰς βάσεις ἐφ' ὧν ἦτο τούτο
ἐστηρικμένον.

Εἶπομεν ἄλλοτε ὅτι μετὰ τὴν Ἀγγλι-
κὴν κατοχὴν ἐν ἐκ τῶν κᾶπως βελτιω-
θέντων ἦτο καὶ ἡ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦτο
καλὴ διοργάνωσις καὶ τακτικὴ λει-
τουργεῖα τῶν Δημαρχείων. Ἐδόθη και-
ρὸς εἰς τὰ Δημαρχεῖα νὰ φροντίσωσι πε-
ρὶ πολλῶν ὧν ἀνάγκην εἶχεν ἡ πόλις.
Οὕτω λοιπὸν καὶ τὸ Δημαρχεῖον Δεμησ-
σοῦ βασιζόμενον ἐπὶ τῶν ἀπολαβῶν τοῦ
ἐδαφείσθη καὶ ἐφρόντισε περὶ τινῶν με-
γάλων καλῶν ὧν ἐστρεφεῖτο ἡ πόλις· τὴν
ὕδρευσιν δηλ. τῆς πόλεως ἀπὸ μεμακρυ-
σμένου μέρους καὶ τὴν λιθόστρωσιν· πρὸς
δὲ καὶ Νοσοκομεῖον ἀρίστα λειτουργούν
καὶ Πτωχοκομεῖον ἐν καταλλήλῳ θέσει
ἐσχημάτισε καὶ διετήρει, δεχόμενον πάν-
τας ἀνεξαίρετως τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην
τούτων. Ἄλλὰ μόλις ἐτελείωσαν καὶ
ἐσχηματίσθησαν ταῦτα, καὶ ἰδοὺ ἡ Κυ-
βέρνησις συμβουθεῖς ἔχυσά τινας τῶν
Νομοθετῶν ἔφραξεν ἀμέσως τοὺς πόρους
τοῦ Δημαρχείου καὶ εὐρέθη τούτο κατά-
χρεων καὶ μὴ δυνάμενον νὰ πληρώσῃ
τὸ χρέος καὶ συγχρόνως νὰ διατηρῇ καὶ
φιλόνηρικὰ Καταστήματα, νὰ βοηθῇ
ἀπόρους κλ.

Ἐως ἐδῶ εἰργάσθη ὁ Ἑρμῆς (ἡ Κυ-
βέρνησις) διὰ ταυκτύτης ἀπαραμίλλου ἀλη-
θῶς χάριτος καὶ τέχνης λαβῶν καὶ παρα-
δοῦς τῷ Χάρωνι τὴν ψυχὴν τοῦ Δημαρ-
χείου. Ἐργεταὶ ἤδη πρὸς συμπλήρωσιν ὁ

Χάρων απαιτῶν τὸν ὄβολόν. Ἡ Τράπεζα, ἄγνωστον ποῖον νεύματι υπείκουσα, ἀπειτεῖ καὶ ἐν ταχεῖ χρόνῳ διαστήματι τὴν ἀπότισιν ὀλοκλήρου τοῦ χρέους (περὶ τὰς 2 περίπου χιλ. λιρῶν)· τὸ αὐτὸ ἂν λάβῃς παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος» δὲν ἔγει πέρσιν ἐνταῦθα· διὸ καὶ ἠναγκάστηται οἱ Δημοτ. Σύμβουλοι μετὰ τοῦ προσωρινοῦ προέδρου Φεττί ἐφένδῃ νὰ κλείσωσι τὸ Νοτοκομεῖον καὶ Πτωχοκομεῖον, νὰ πύσωσι τὰς πρὸς τοῦ ἀπόρους συνδρομὰς καὶ ἐν γένει νὰ λάβωσιν οικονομικότερα μέτρα. Ἄλλ' ἀπορία ἐπὶ ἀποριῶν γεννῶνται ἐξ ὧν τούτων.

α'.) Διατί ἡ Κυβέρνησις ἀφείσα κατὰ πρῶτον στάδιον ἐνεργείας εὐρὺ εἰς τὰ Δημαρχεῖα, περιώρισεν αἴφνης τὰ δικαιώματα καὶ εἰσοδήματα τούτων διὰ νὰ εὐρεθῶσιν εἰς τοιαύτην δεινὴν ἕσιν καὶ ὄχι μόνον τοῦτο παρὰ καὶ τὴν ἰσχύον τούτων προσπαθεῖ κατ' ἐκάστην νὰ περιορίζη, οὐδεμίαν προστασίαν ἢ ὑπεράσπισιν παρέχουσα τούτοις ὁπῶς καταστήσωσι τὰς διακελεύσεις των σεβαστάς. Ἐν Λευκωσίᾳ διὰ πᾶσαν ἐκ μέρους τοῦ Δημαρχεῖου κλητῆρος καταγγελίαν κατὰ τινος ἀψηφίσαντος Δημαρχικῆν τινὰ ἐντολήν, ἀπειτεῖται δίκη τελεῖα· νὰ ἐκδίδηται δηλ. κλησίς νὰ προσάγονται μάρτυρες, καὶ ἐν περιπτώσει προστιμίσεως τὸ πρόστιμον ριπτεται εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Κυβερνήσεως καὶ οὐχὶ τοῦ Δημαρχεῖου. Ταῦτα πάντα ἀποδεικνύουν τὸ μῖσος τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὰ Δημαρχεῖα τὴν ὑπάρξιν των ὀπῶν θέλει νὰ καταστήσῃ καὶ κατέστησε πραγματικῶς προβληματικὴν.

β'.) Ἀπορίας ἄξιον πῶς ἡ Τράπεζα βιάζει τόσον τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους ἀφοῦ γνωρίζει ὅτι ἡ βία αὕτη θὰ ἐπισπεύσῃ τὴν καταστροφὴν τοῦ ταμείου τούτου καὶ ἐπομένως τὴν πύσιν τῶν φιλανθρωπικῶν ἔργων· ἀλλὰ τί βασιτολογῶ; μήπως δὲν ὑπάρχει σχέσις μετὰ τῆς Τραπεζῆς καὶ Κυβερνήσεως; μήπως προστατευομένη αὕτη ὑπότῃς Κυβερνήσεως δὲν ὀφείλει νὰ σέβηται τὰς διατάξεις ἐκείνης καὶ νὰ πράττῃ σύμφωνα πρὸς τὰς ὁδηγίας καὶ ἐπιθυμίας τῆς;

γ'.) Ἀπορίας ἄξιον εἶνε προσέτι καὶ τὸ πῶς οἱ κ. Δημοτικοὶ σύμβουλοι ὡς πρῶτον οικονομικὸν μέσον ἐσκέφθησαν τὴν στέρησιν τοῦ ἄρτου εἰς τοὺς πεινῶντας καὶ φαρμάκων εἰς τοὺς πύχοντας; ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶνε ἀπορία· κατήνητε φύσιν οἱ εἰς ὄλους· ἡ πρώτη περὶ οἰκονομίας σκέψις μας εἶνε νὰ πύσωμεν ἀπὸ τὴν ἐλεημοσύνην καὶ τὴν πρὸς ἀπόρους χορηγομένην βοήθειαν· κατόπιν δὲ τούτων ὧν καὶ ἀπὸ τὰ περιττὰ ἐξοδῶ.

Δὲν ὑπῆρχον ἀρὰ γε ἄλλα μέτρα καὶ ἄλλαι ἐνεργεῖαι πρὸς τὰς ὀποίας· ἔδει πρῶτον νὰ συμμορφωθῶσι καὶ τελευταί-

ως· μόνον καὶ ἐν ἐσχάτῃ ὥρᾳ νὰ καταφύγωσιν εἰς τὸ μέτρον τοῦτο εἰς δ' πρωτίτως ἤδη κατέφυγον; Τίς ἀρὰ γε τῶν Δημοτῶν ἠύχρηστέην ἐκ τῆς πύξσεως ταύτης, τίς δὲ θὰ ἐκατηγόρει ἢ θὰ παρεπονείτο ἐνκρίτιον τῶν Δημοτ. συμβούλων ἂν χάριν τοῦ νὰ διατηρηθῶσι τὰ φιλανθρωπικὰ τὰ καταστήματα, κατηργούντο ἄλλα ἤττονος λόγου ἄξια ἔργα;

Δὲν ἐπιτρέπαται ἴτως νὰ ἐξετάσωμεν βαθύτερον τὰ πράγματα διὰ νὰ ἀνακαλύψωμεν τὸ ἀληθὲς αἴτιον τῆς νῦν καταστάσεως τοῦ Δημαρχεῖου. Ἡ Κυβέρνησις λέγομεν προὐκάλεσε τὴν καταστροφὴν περικόψασα τὰ εἰσοδήματα· ἀλλ' ἀρὰ γε φέρει αὕτη ἀληθῶς ἀπαταν τὴν εὐθύνην; Μερὶς τῆς τῶν πολιτῶν ἐθεώρησε καὶ θεωρεῖ τὴν ἀπ' ἀρχῆς ἀνοικονόμητον διαχείρισιν ὡς συντελέσασαν κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος εἰς τὴν εἰς ἡν περιήλθον τὰ πράγματα ἐκρηκτικῶν κατὰστασιν, καὶ ἂν ἤμεθα φίλοι τῆς ἀληθείας ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ ἰδέα των αὕτη ἔχει τι τὸ ἀληθὲς ἐάν μὴ καθολοκληρίαν ἀληθείης. Ὁ ἔχων καὶ ἀπολαμβάνων πολλὰ συνήθη; δαπάνη καὶ πολλὰ καὶ ἐπ' αὐτῶν οὐ δεῖ καὶ ὁ δαπανώμενος ἐπ' αὐτῶν οὐ δεῖ, ταχέως θέλει ἔλθῃ εἰς θέσιν νὰ μὴ ἔχη νὰ δαπανῆσῃ ἐπ' αὐτῶν. «Ὅπου δὲ περπατεῖ μετὰ τὴν μέτρην, ἡ κεφαλὴ του ἐν ὄντι τὴν πέτραν» λέγει μὴ παροιμία Κεπρικῆ. Ὅταν εἶχε τὰ ὑπερμέτρα εἰσοδήματα τὸ Δημαρχεῖον ὑπερμέτρως ἢ μάλλον ἀμέτρως καὶ ἐξώδευε· τῶρα ὁμως πῶς ἔρχονται ὅλα μετὰ τὴν μέτρην, ὡς κτυπῶμεν κ' ἡμεῖς τὴν κεφαλὴν μας πᾶνω ἔς τὴν πέτραν καὶ τὸ κέρδος πῶς θὰ βγῇ ἀπὸ τὴν κεφαλοκρουσίαν, εἶνε μέγα· σὰς τὸ λέγω· ἡ ὁμοιοκαταληξία.

Λευκωσία 8 Σεπτ. 84.

Φίλε Συντάκτα!

«Σ τοῦ κωροῦ τὴν πόρταν ὅσον θέλεις βρόντα.» Ἡ παροιμία αὕτη πρέπει πλέον νὰ ἦνε ἀρχὴ καὶ τέλος πάτης διατριβῆς. (Σ. Σ. Ἀρὰ τὸ ἐνόηται καὶ σὺ πτωχέ μου! ἐρώτα ἐμὲ πῶς δὲ ἀρχὴν πύξσεως ἀπὸ βρόντας καὶ ἀπὸ πελέκια καὶ ὄμοιο· οὐδὲ ἐνός· «πορὸς εἶνε» δὲν ἠξιώθη· ἐν τούτοις ἂς ἀκούσωμεν τὸ πῆθος σου.) Ἐγγράφωμεν ἄλλοτε περὶ τῆς ἐκρήτου καταστάσεως τῶν ἐκπαυτικῶν ἡμῶν καταστημάτων ἀλλ' οὐδενὸς ἢ φιλοτιμίᾳ ἐκεντήθη, καὶ ἀναγκαζόμεθα νὰ ἐπανέλθωμεν, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι θὰ εὐρωσιν ἡμῶν οἱ ἀληθεῖς λόγοι ἡμῶν. Τὰ σχολεῖα ἤρξαντο τῶν παραδόσεων ἀλλὰ τί ἐφρόντισε περὶ διορθώσεως πολλῶν κακῶς ἐχόντων; Πάντες ἀπὸ μεγάλου ἕως μικροῦ τὸ ἰδιωτικὸν καὶ μόνον τὸ ἰδιωτικὸν συμφέρον ἐπιδιώ-

κουσιν. Οἱ νέοι μας μόνον φαίνονται· ὅτι καὶ πῶς κινουῦνται ἀλλὰ καὶ οἱ τοῖ ἀναχαιτίζονται ὑπὸ ἀνωτέρων δυνάμεως. . . ὥστε παντοῦ καὶ πάντοτε χάρις καὶ ἀνωμαλία. Κακαὶ γλωτταὶ κατηγόρου τῶν ἀποριτησῶν μαθητῶν ὡς οὐδὲν μαθητῶν. Ἐλάθωμεν τὴν τολμὴν νὰ πεισθῶμεν περὶ τούτου, καὶ διὰ τρόπου καταλλήλου, κατ' ἡμῶν, ἐκάμαμεν ἐρωτήσεις τινὰς πρὸς τινὰ τῶν διαγωνισθειῶν καὶ βραβευθειῶν μάλιστα, ἀλλ' ὁποῖον νομίζετε ἀπάντησιν ἐλάθωμεν; οἶαν οὐδ' αὐταὶ τῆς δ' τάξεως δὲν πρέπει νὰ δοῦσι. Τεχνολογίαν μὴ δοκιμάσατε νὰ ἐξετάσητε διότι τὸ ἀποτέλεσμα θὰ ἦνε ἐἰς λυπηρὸν κίνημα τῆς κεφαλῆς σας ἀναμιμνησκόμενοι μάλιστα τὸν χρόνον (ἐν τέταρτον περίπου ὀλοκλήρου ζωῆς) τὸν ὁποῖον εἰς μόνον τὰ γράμματα ἀνωρελῶς δαπανᾶνε ἡμεῖς τις. Μεγίστης βελτιώσεως χρῆζει τὸ Παρθενάγωγεῖόν μας. Ἀνάγκη νὰ προσληφθῇ μίαν ἔτι καλὴν διδασκαλὸν νὰ περιορισθῇ δ' ἐκάστη εἰς ὀλίγα μαθήματα, καὶ νὰ τὰ παραδίδωνται αἱ μαθήτρια· ἐν γνῶσιν καὶ οὐχὶ εἰς πολλὰ ὡς νῦν καὶ νὰ τὰ διέρχωνται ἀβρόχοις ὄλωσιν. «οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὖ, ἀλλ' ἐν τῷ εὐ τὸ πολὺ» ἔλεγον μὴ φράζονται κάποιοι ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἐφατὰζον ἴτω; ὅτι εἶχον περισσότερον νῦν ἀπὸ ἡμῶν, καὶ ἄξιζον νομίζω τὸν κόπον νὰ τὸ δοκιμάσωμεν· ἄλλως ἀπολέσθημεν.

Ἄλλ' ἡμεῖς ἐπινοήσαμεν νὰ βλέπωμεν ἢ ν' ἀκούωμεν τὰς ἀληθείας; καὶ ν' ἀδιαφοροῦμεν. Δὲν ξέρω ποῖα ἔργα μᾶς παρακολουθεῖ ὡς φάσμα συγκαταῦτα ἰσχυρῶς τὰς χεῖράς μας; καὶ ἀπαικτικῶς οὕτως ἀδύνατον πᾶσαν ὑπὲρ τοῦ κλοῦ, ὑπὲρ τῆς προόδου μέριμναν καὶ ἐνεργεῖν μας; ἀλλ' ἐλεύτεται ἡμῶν κατ' ὅσον τὴν ἔργον ταύτην θέλει ἀκολουθεῖ καὶ ἄλλη—ἡ τῶν τέκνων μας—διότι ἡμεῖς μόνον τὸ «ἰδοὺ τὰ σχολεῖά μας» δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν καὶ μεγαλαυροῦντες μάλιστα, ἀλλὰ τὸ «ἰδοὺ ἢ πρόδοός μας» εἶνε δι' ἡμᾶς; λέξεις κεναί. Γ.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑ.

Διὰ διατάγματος τῆς Ἀνάστης ὑπὸ ἡμ. 11 Ἀυγούστου 1884 ἐχορηγήθη τῷ Κυρίῳ Καρόλῳ Πάβιλ Ἀρχιδικαστῆ τῷ ἐν Κύπρῳ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου ἑβαθμὸς Ἰππὸ τοῦ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας. Σμικρὰ ἐκ σμικρῶν πέμπομεν καὶ ἡμεῖς τῷ ἀξίῳ τούτῳ τῆς Θέμιδος λειτουργῶν τὰ συγχαρητήριά μας.

Τὰ ἐξωτερικὰ ἂς τ' ἀφήσωμεν νὰ πολλαλύνουν.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμητσού (λίρα 'Αγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία άπισσα τὸ γου. Γρ. 220.

Κρασία συνήθη ,, 200—205

Ρακή 19 βαθμ. ἢ ἑκά 2. καὶ 15.

Χαρούπια· αἱ ἀποθήκαι πλήρεις· πωλήσεις ἔγειναν πὸς γρ. 83 τὸ χαλεπὸν καντάρι.

Λευκωσίας (λίρα 'Αγγλ. Γρ. 182.) ὁ αἶτος τὸ κοιλὸν (22δκ.) Γρ. 20—22. ἡ κριθή ,, [16δκ.] 11—13. τὸ κρέας ἡ ἑκά γρ. 8—9. τὸ φωμί 50—60 παράδες ἡ ἑκά· τὸ σταφύλι 20—30 πα. ἀδ. ἡ ἑκά.

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον (15 Ἰσταμένου) φορβάς τις ἐφ' ἧς ἐπέβαινε δεκαπενταετῆς παῖς, τρέχουσα ἀπὸ ρυτῆρος ἐκτύπησε διὰ τοῦ ποδός της παιδῆ τινι τετραετῆ ἢ περὶ τοῦ ἀμαξήλατου τινός τὸν ὅποιον καὶ ἐξεπενδόνισε 3 βήματα μακρὰν· ὁ παῖς σηκωθείς ἔτρεξε κλαίων πρὸς τοὺς γονεῖς του καὶ διηγούμενος ἀσθενῶς τὸ συμβάν· οἱ γονεῖς νοήσαντες ὅτι ἔπαθεν ὁ παῖς, λαβόντες· τοῦτον ἔτρεξαν εἰς τὸ Φαρμακεῖον νὰ εὗρωσι τὸν ἰατρὸν, ἀλλ' ἐκεῖ εἰς τὸ Φαρμακεῖον ὁ παῖς ἐξέπνευσε. Ἐπειδὴ δὲ οὐδεμία πληγὴ σπουδαία ἐφαίνετο ἐπὶ τοῦ παιδός, ἐθεωρήθη καλὸν νὰ γίνῃ νεκροτομία μεθ' ἧν ἀπεδείχθη ὅτι πύσμων πρὸ πολλοῦ ἐκ πυρετοῦ ὁ παῖς εἶχε τὸν σπλῆνα ἐξογκωμένον ὁ ὅποιος καὶ διὰ τοῦτο διεσφάγη ὑπὸ τοῦ κτύπου ὁ δὲ ἄλλος, ὁ ἀναβίτης τῆς φορβάδος ζητηθεὶς συνελήφθη καὶ ἐφυλακίσθη, καθ' ἃ ὅμως δυνάμεθα νὰ προεικάζωμεν δὲν θὰ τιμωρηθῆ οὗτος· διότι εἶνε ἀνήλικος, θὰ προστιμηθῆ δ' ἔτι· ὁ ἔχων τὴν φορβάδα.

Τὸ μέγα ὅμως καλὸν εἶνε ὅτι θὰ λάβωσι περισσότερον ἔαρρος μερικοὶ ἀνόητοι ἀμαξήλαται οἵτινες τρέχουν μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ὀρμῆς ἐντὸς τῶν στενῶν τῆς πόλεως ὁδῶν, καὶ εἰς ἐκεῖνους ποῦ τοὺς λέγουσι· “προσοχὴν Κύριοι τὰ παιδιὰ” “τί νὰ σὰς κάμω· ἀπαντοῦν ἄς μὴ θγαίνουσι ἔξω” “εἶνε δυνατὸν τὰ παιδιὰ νὰ μὴ ἐξέρχωνται εἰς τοὺς δρόμους; Μερικοὶ πάλιν ἀπὸ τοὺς δικούς μας τῶν οὐν μανία νὰ καθυλακίζουσι ἵππους νὰ τρέχουν, νὰ σηκώνουν δὲ καὶ τὸν κώλον τους με ρυθμὸν, διὰ τὰ μὴ διαφέρουν καθόλου ἀπὸ τοὺς φίνους Εὐρωπαίους. Μὰ βρὲ ἀδελφε, διατί δὲν σὰς ἀρέσκουν πῶρα τὰ γαδούρια καθὼς πρὶν; δὲν εἶνε ὁ σκοπὸς ὅλος νὰ γίνηται κρότος ἀπὸ ἐκεῖ ποῦ περνᾶτε; τὰ γαδούρια δύνανται νὰ προειδοποιῶν τὴν ἔλευσίν σας καὶ ἀπὸ ἐν μίλι μακρὰν. Ἀλλ' ἐάν νομίζετε ὅτι ἡ θέσις σὰς τιμᾶ, εἰσθε ἠπατη

μένοι· σεῖς, πρέπει νὰ τιμᾶτε τὴν θέσιν. Τί νὰ πῆς ποῦ ἡ Κυβέρνησις δὲν κάμνει νόμον νὰ προστιμᾶ καθεὶν ὅποιος τρέχει ἐντὸς τῆς πόλεως καὶ μέχρις ἐνός 'Αγγλ. μιλίου περιφέρειαν, ἔστω καὶ νὰ τρέχῃ μόνον χωρὶς νὰ συμβῆ τίποτε· ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἐβάρυθη καὶ ἐνεῖνη πλέον ἀπὸ πρόστημα.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΣΠΟΥΔΑΙΑ.

Τοῦ λοιποῦ ὅσοι εἰσθε καταδικασμένοι νὰ δίδητε χρήματα εἰς τὸ Τελωνεῖο Λεμητσού, ὀφείλετε προηγουμένως νὰ τὰ σαπωνίζετε καλῶς· μετὰ σαποῦνι, τὸ ὅποιον ἄς ᾔητε καὶ μυρωδάτον, διὰ νὰ καθαρίζηται ἀπὸ πάσης κηλίδος μώμου καὶ ἀκαθαρσίας, διότι χάριν σας δὲν εἶνε δίκαιον νὰ λερῶνται τὰ χεῖράς του ὁ Ταμίης. Καὶ ὀλίγην διάκρισιν πλέον. Ἄλλὰ χαίρομεν ἀληθῶς, καὶ τὴν χαρὰν ἡμῶν τίς θὰ ἀρῇ ἀφ' ἡμῶν ὅτι ἠγγικεν ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν θὰ δίδωμεν καὶ ἡμεῖς πλέον μαθήματα εἰς τοὺς Ἄγγλους. Ἔως πότε νὰ μᾶς διδάσκουν ἐκεῖνοι; Βαίνομεν εὐθὺς καὶ χωρὶς περικοπῶν πρὸς τὴν Πρόδον πλέον· ἀλλ' ἡ διαβόλα καὶ ἐκείνη δὲν στέκει· ἄς σταθῆ καὶ νὰ δῆτε ὅτι θὰ τὴν περάσωμεν καὶ νὰ ἀναγκάζεταί· κείνη νὰ τρέχῃ καὶ φάσῃ ἡμᾶς.

Παρεκλήθημεν ἀπὸ πολλὰς γυναῖκας νὰ ἐξαλείψωμεν τὴν τελευταίαν φράσιν τῆς περικοπῆς τοῦ Ἀποστόλου ἢ ὅποια ἀναγκινώσκει εἰς τοὺς γάμους καὶ ἢ ὅποια λέγει «ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα» καὶ νὰ τὴν ἀντικαταστήσωμεν διὰ τῆς «ὁ δὲ ἄνθρωπος ἵνα φοβῆται τὴν γυναῖκα» διότι λέγουσι τοῦτο εἶνε ἀληθές. Συμφωνοῦμεν πληρέστατα ὅτι ἡ τελευταία αὕτη εἶνε ἡ μόνη ἀληθὴς καὶ πρακτικὴ, ἡ δὲ ἄλλη εἶνε θεωρητικὴ μόνον, καὶ ὁσάκις τὴν ἀκούσωσιν αἱ γυναῖκες γελοῦν, καὶ μᾶς περιπαίζουσι διὰ τὰς θεωρητικὰς καὶ μὴ πρακτικὰς γνώσεις μας, ἀλλὰ πῶς δυνάμεθα χωρὶς νὰ συγκροτήσωμεν σύνοδον νὰ κάμωμεν τοῦτο; Πλὴν τί τάχα με τοῦτο; μήπως καὶ ὁ Ἀπόστολος δὲν συμφωνεῖ πληρέστατα μετὰ τὴν ιδέαν σας; ἢ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα» λέγει· ἠκούσατε; «ΤΟΝ ἈΝΔΡΑ».

Νὰ καὶ πάλιν! μου λέγουσι μὴ γράψῃς μετέτοιαν γλῶσσαν, μὰ ποῦ συνειθισάμεν καὶ ἂν δὲν τὴν ἀκούσωμεν δὲν ἀναπαύεται ἡ καρδιά μας.

Βρὲ Κύριε Σὺ Λευκωσιότη [δὲν ξεύρω τὸ ψεύτικον ὄνομά σου ἀλλὰ τὸ ἀληθινὸν τὸ ξεύρω] δὲν ἐντρέπεσαι κομμάτι τὰ μούτσουνά σου (μετὰ συμπάθει) καὶ κάθε ἡμέρας ἡμέρας χωρὶς καμμίαν αἰτίαν ὑβρίζεις ἀναιδῶς τὴν ὀδομακροντοῦτιδα γραῖαν Μητέρα τῆς πενθεράς σου, καὶ προθέεις μάλιστα ἐφώναζες ὅτι θὰ τὴν σκο-

τώσης; ἔχαστες πλέον τὴν ἐντροπὴν παλαιάνθρωπε· (ἂν τὴν εἶχες· ἀλλὰ πιστεῖω ὅτι τέτοιον πρᾶγμα οὔτε εἶχες οὔτε ἔχαστες) ἐξέχαστες ὅτι μίαν φοράν ἦτο δούλος τῆς γραῖας ἐκείνης; πρότερον νὰ μὴ μάθω τοῦτο ἄλλην φοράν, δηλ. νὰ μὴ τὸ κάμῃς καὶ νὰ μὴ τὸ μάθω διότι ἔπειτα θὰ σκαλίσω εἰς τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ νόμου· ὄνομά σου διὰ νὰ σὲ καταλάβουν ποίου εἶδους. . . . εἰσαι.

Πρὸς τὸν ἐκ Λευκωσίας διατριβογράφον . . . ἀπαντῶμεν ὅτι ἡ «Σάλπιγξ» ἀρκετὰ ἔπραξεν εἰς τὸ νὰ εὐχαριστήσῃ ἀμφοτέρω τὰ μέρη καταχωρίσασα τὴν διατριβὴν τοῦ ἐνός· καὶ τὴν ἀπολογία τοῦ ἐτέρου, καὶ τοῦτο κατὰ τοὺς δημοσιογραφικοὺς κανόνας· οὐδὲν πλέον τοῦτου δύναται νὰ πράξῃ.

—Τὸν ἐκ Λευκωσίας «Ψηλόμουτον» περακαλοῦμεν νὰ κατεβάσῃ ὀλίγον τὴν «ψοῖτην» του καὶ νὰ μᾶς γράψῃ καὶ τὸ ἀληθὲς ὄνομά του· ἢ καλλίτερα ἄς τὴν στομυπώσῃ νὰ μὴ τοῦ κτυποῦν ἢ βρώμας καὶ σκορπιζόμενα· ἀνὰ τὴν πόλιν κατὰ πᾶσαν πρώτην αἰτίαν· ὡς λέγει· δύναται καὶ ἀποβολὴν νὰ προξενήσῃ.

Κυριακὰ 12 Σεπτ. 84 Φίλε Συντάκτα!

Τὰ Σχολεῖά μας ἐνταῦθα ἤρξαντο τῶν παραδόσεων, ἀλλ' ἡ ἐπάρατος θέρμη κωλύει πολλοὺς εἰσεῖν τῶν μαθητῶν ἀπὸ τὸ νὰ φοιτήσωσι εἰς αὐτὰ.

Νέον καὶ ὠραῖον καφετεῖον ἠνοήξεν ἐν Κυθρακί ὅπερ φανερώσει πρόδον· ἀλλ' εἰς τί; μκντεύτατε . . . (Σ. Σ. Αἴτε πάλιν· “νέα καὶ ὠραῖα καφετεῖα” ἀκούομεν καθ' ἑκάστην εἰς τὰ χωρία· “νέα καὶ ὠραῖα Σχολεῖα” καταδικασθῆμεν φαίνεται νὰ μὴ γράφωμεν.)

Ἡ Κυθρακία ὡς γνωρίζετε εἶνε μίξ τῶν μεγάλων καὶ καλῶν κωμοπόλεων τῆς νήσου, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ προσκτήσῃ τὴν εὐνοίαν τῆς Κυβερνήσεως· καὶ ὡς ἐκ τούτου διατελεῖ εἰς οἶκον καὶ πρὸς τῆς κατοχῆς κατάστασιν. Οἱ κάτοικοι μεμψιμοιροῦν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ὡς μὴ θελοῦσιν νὰ ἐκπληρώσῃ τοὺς πόθους των ὀρίζουσα τὴν αὐτᾶσιν κωμοδικεῖον ἢ τοῖς ἑλάχιστον Δημαρχεῖον. Ἄν καὶ ἔχωσιν ἰσχυρὸν δίκαιον κατὰ τοῦτο, ἐγὼ κρίνω αὐτοὺς ἀξίους τῆς τύχης των, διότι στεροῦνται συμφωνίας καὶ ἀποφάσεως καὶ φεῖδονται ὄχι μόνον χρημάτων ἀλλὰ καὶ μικρὰς ἐνεργείας ἐκ μέρους των, βαπτιζόμενοι ἐπὶ ἐνεργειῶν ἄλλων καὶ μετὰ τὴν ἐλπίδα ταῦτην περνοῦν ἡμέρας καὶ χρόνοι καὶ οὐδὲν γίνονται· πῶς πρέπει νὰ κελώνται οἱ ἄνθρωποι οὔτοι κύριε Σαλπικτά; (Ἄπ. Σ. θὰ σ' ἀπαντήσω ἐγκαίρως.)

Αἱ βροχαὶ τῆς Παρασκευῆς καὶ τοῦ Σαββάτου ὠφέλησαν καλὰ τὰς εἰλαίς. Ὁ φίλα φρονῶν.

Λάρνακα — Σειπ.

Φίλε Σαλπικτά!

Πρόκειται νὰ ζήσωμεν ἢ νὰ ἀποθάνωμεν; ἰδοὺ τὸ μόνον μᾶς ἀπατῶλεϊ.

Ἐλεύθερος λιμὴν Porto-Franco. Ἰδοὺ ὁ σωτήριος λιμὴν ὅπου θυνομένον τὸ σκάφος τῆς Κύπρου, θέλει τηρηθῆ ἀσφαλές· ὅλοι οἱ τῆς ζωῆς παράγοντες ἔλειψαν.

Γεωργία ἐκτὸς τοῦ ὅτι διατελεῖ ἐν σπαργάνοις, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὁ ἐργατικὸς λαὸς δὲν εἶνε ἐπαρκής, ἐκτὸς τοῦ ὅτι τὰ διάφορα πρὸς προαγωγὴν αὐτῆς μέσα ἐλλείπουν, ἐντὸς τοῦ ὅτι ἡ Σαβαστή Κυβέρνησις δὲν ἀντικαθιστᾷ τὸν τῆς δεκάτης φόρον δι' ἄλλου ἐπωφελεστέρου, ἐκτὸς τοῦ ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς μαστίζει καὶ ἐμποδῶν ποιεῖ αὐτὴν διὰ τῆς ἀνομβρίας, μύρτου, χαλαζῆς, ἀκριδοῦ, ἐκτὸς λέγω ὅλων τούτων, καὶ αἱ τιμαὶ τῶν γεννημάτων ἐφθασαν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω, ὅπερ εἶνε ἡ κορωνὴ τῆς ἐξοντώσεως τῶν δυστυχῶν γεωργῶν.

Βιομηχανία τίποτε δὲν ἔχομεν ἄξιον λόγου ἵνα ἀποκαλεσθῶμεν βιομήχανοι, διότι οὔτε ἐδιδάχθημεν εἰς τοῦτο, οὔτε παρηγγέλημεν, καὶ ἡ ὀλίγη βιομηχανία ἣτις ἀνά τὴν νῆσον φαίνεται ὑπάρχουσα, θὰ συνταφῆ μετὰ τῆς γεωργίας, ἄτε στερουμένη τῶν βιοθητικῶν μέσων πρὸς προαγωγὴν.

Ἐμπορίων τὸ τῆς ἐξαγωγῆς εὐρίσκειται ἤδη τεθαμμένον διότι αἱ εὐτελεῖς τιμαὶ τῶν γεννημάτων, καὶ ὅλων ἐγγίνει τῶν προϊόντων ἐνταῦθα, καὶ αἱ ἐξελτελιστικώταται αὐτῶν ἐν Εὐρώπῃ, δὲν ἀφίνουσι τὸ θέρρος τοῖς ὀλίγοις Ἐμπόροις νὰ τὰ ἐγγίσωσι. Τὸ δὲ τῆς εἰσαγωγῆς διεξαγόμενον μόνον μετὰ τῶν νησιωτῶν, ἀριθμουμένων ἐπὶ τῶν δακτύλων, θεωρεῖται ὡς γάγγραινα παραλύουσα ἰσχυμέναι τὸν ἐμπορικὸν κύκλον. Ἐν καὶ μόνον μέσον ὑπολείπεται πρὸς θεραπείαν, καὶ διὰ τοῦ μέσου τούτου νὰ δοθῆ ζωὴ τις ἐκ μέρους τῆς μεγαθύμου Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, τὸ ἀκόλουθον:

Νὰ ἀφεθῆ ἡ Κύπρος ἐλεύθερος λιμὴν τοῦλάχιστον ἐπὶ εἰκοσαετίαν, καὶ τότε θὰ ἴδωμεν τὴν ταλαιπωρουμένην νῆσον Ἀποθήκην πάσης τῆς Ἀνατολῆς, κέντρον τοῦ Ἐμπορίου καὶ ἀδάμαντα τοῦ Ἀγγλικοῦ στέμματος· τοὺς δὲ τῶν τελωνείων φόρους ἄς κτεφθῆ τὸ Νομοθετικὸν τὸν τρόπον νὰ τοὺς ἀντικαταστήσῃ. Ἄλλως ἡ οἰκονομολογικὴ τῆς νῆσου κατάστασις ἐστὶ μετ' οὐ πολὺ, Μηδὲν τοῦ Μηδενὸς τῷ Μηδενὶ τὸ μηδέν. Nulla in Nulla fa nulla.

Διδακταλικὴ χορεία ἐνταῦθα ἐστολισθῆ καὶ δι' Ἀγγλοῦ διδασκάλου τοῦ ἀξιότιμου νέου κυρίου Δ. Κραμβῆ, τῆ ἐνεργείᾳ καὶ φιλομουσίᾳ τῆς νῦν ἰθουούσης ἐπιτροπῆς.

Ἄργος.

ΕΝ ΒΑΕΜΜΑ ΠΑΣΧΟΝΤΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.

Α.

(Συνέχεια. Ἰδεῖ προηγούμενον Ἀριθμὸν.)

Μάτην αὐτὴν εἰς μητρικὰς ἐζήτησα ἀγκάλας, κ' εἰς θωπείας μάτην ἔρωτος, μάτην εἰς ἀδελφῶν ἐναγκαλισματα καὶ εἰς ἀπατηλὰ φίλων αἰσθήματα. Καὶ εἰς τὰ στήθη τοῦ πατρός μου τοῦ καλοῦ, ἐστάθη νὰ τὴν εὐρῶ, φεῦ! ἀδύνατον. Ἡ γῆν ἀφῆκα, ὅπου ἔρπου σκώλικες, καὶ ἔστρεψα στοὺς οὐρανοὺς τὰ ὄμματα· ἀλλὰ παρηγορίαν οὐτ' ἐκεῖ ἠνύνησα, ὅτι θὰ εὐρῶ μετὰ θάνατον σκληρὸν.

Β.

Ο Φίλος.

Γεννηθεὶς ἐκ καλῶν γονέων, πλὴν πτωχῶν, ἐν σχετικῇ πτωχείᾳ ἐμεγάλωσα. Φίλους πολλοὺς ἐν τῇ σχολῇ ἀπέκτησα, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἕνα εἶχον φίλτατον, ὑπὲρ οὗ τὴν ζωὴν θὰ ἐθυσιάζον.

Ἡμέρα νὰ παρέλθῃ ἢ ἀδύνατον χωρὶς νὰ βλέπω σύντροφόν μου τὸν καλὸν, καὶ πάντα εἰς τὴν θέαν τοῦ νὰ λητμονῶ καὶ πρὸ αὐτῶν εὐδαίμων νὰ λογιζώμαι.

Τοῦ Δάμωνος καὶ τοῦ Φιντίου τὸν δεσμὸν ἐν τῇ φιλίᾳ πρᾶγμα φυσικώτατον παρεδεχόμεν, καὶ ἠπόρουν ἀληθῶς πῶς ἀνά τοὺς κίωνας ὡς παράδειγμα ἐφέρετο αὐτῶν ἡ αὐταπάρνησις.

Ὅ,τι εἰ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἄλλου ἔπραξεν ἐν κρίσει μὴ ὡρα κ' ἐθαυμάσθησαν, ἐγὼ ὑπὲρ τοῦ φίλου μου θὰ ἔπραττον, ἐὰν νὰ χύσῃ δάκρυ ἔβλεπον αὐτὸν.

Ὅπόσον τῆς φιλίας ἀναπτύσσεται τὸ ἄνθος ἐν καρδίᾳ ἀθάνα, νεαρᾷ, νὰ ἀναπτύξω φαίνεται μοι περιττόν. Ἐν τῷ τοῦ Πλάστου παραδείσῳ φυτευθὲν, φαντάσθητε, ρόδον λευκὸν καὶ θελκτικόν, ἀναπτυσσόμενον ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῶν ἀγγέλων τ' οὐρανοῦ, καὶ ἐκ τῆς πνοῆς τοῦ Πλάστου πατρικῶς ζωογονούμενον.

Τοιαύτη ἡ φιλία ἐν νεανικῇ καρδίᾳ ἀθάνα μὴ τρωθείσῃ ἐκ παθῶν. Ἡ τύχη πλὴν μ' ἐπέβαλε νὰ χωρισθῶ τοῦ φίλου μου, καὶ μετὰ τὴν ἡμῶν φραγμὸς ἐτέθη ὁ ἀπέραντος ὠκεανός.

Παρήλθον δέκα ἔτη μαύρα, θλιβερά καὶ νὰ τὸν ἴδω ἀπαξ δὲν εἰμπόμενα.

Ποσάκις λυπημένος, μόνος, ἔρημος, ἐν ξένη κοινωνίᾳ εὐρισκόμενος, ἐν ἣ εἰς πᾶν μου βῆμα δολιότητα, ἀπάτην, ψεῦδος ἔβλεπον κρυπτόμενα ὑπὸ ἀπατηλὰ κακῶν ἐνδύματα, τὸ ἄδολον τοῦ φίλου ἀνεπόλησα, καὶ τὸ εἰλικρινὲς αὐτοῦ μειδίαμα ἐνώπιον ἐμοῦ ἐζωγραφίζετο

ὡς τὸ λαμπρὸν ἐπὶ χρυσοῦ τόξον τοῦ Θεοῦ! Ἐσπέρα νὰ παρέλθῃ δὲν ἐπέτρεψα χωρὶς νὰ γράψω πρὸς τὸν φίλον μου, πικρὰ χύμων διὰ τὴν στέρησίν του δάκρυα.

Καὶ ταῦτα στήν καρδίαν μου τὴν κλαίουσαν καὶ μαύρην ἐκ τῶν συμφορῶν ὡς θάλαμον, ὡς δρόσος ἐπεχύνοντο τοῦ οὐρανοῦ.

Πλὴν νὰ ἀνθῆξω πλέον δὲν εἰμπόμενα.

Ἡ ξένη γῆ εἶνε σκληρὰ, εἶν' ἄπικτος, τὰ κέρδη ἀνευλόγητα, κ' αἱ ἡδοναὶ κ' αἱ τέρψεις τῆς ὄψεως εἰσὶ φαρμακεροί.

Τὰ πάντα ὅθεν χαίρων ἐγκατέλειψα, κ' ἐπέταξα ὡς τι πτηνὸν ἐκ τοῦ κλωβοῦ, τὴν εἰς τὰ δάση φωλεάν μου ἐκζητῶν.

Τὴν ἀηδόνα εἶδατε τὴν εὐλαλον, τὴν ἐν λαμπρῷ χρυσοῦ κλωβῷ αἰχμαλώτων καὶ ὑπ' ἀλαβαστρίνου τρυφερᾶς χειρὸς θωπευομένην καὶ λαμβάνουσαν τροφήν.

Τί ἔχει πλείω νὰ ποθῆσ' ἡ ἀηδὼν;

Ἄλλ' ὅταν τὴν θυρίδα εὐρῆ ἀνοικτὴν, οὐδὲ στιγμὴν διστάζει ἡ ἀχάριστος ἀπὸ τοῦ νὰ πεταχθῆ εἰς δάση ἔρημα, οὐδὲν λογιζομένη τὴν ἀνάπαυσιν.

Τὰ δάση δι' αὐτὴν εἰσὶ παράδεισοι, ὁ δὲ χρυσοῦς κλωβὸς κόλασις φοβερά.

Τὰς ἡδονὰς, τὰς τέρψεις μου φαντάσθητε, ὅταν τῆς γῆς ἐπάτησα τὸ ἔδαφος, ὅπου τσοσαῦτα ὄντα ἔζων προσιφίλῃ κχι μ' ἐκαρδόκου μ' ἀγκάλας ἀνοικτὰς.

(Ἐπετα συνέχεια.)

Ἐν Λευκωσίᾳ

Α Ν Κ

Λύσις τοῦ κη' αἰνίγματος

Ἰούδας—οὐδας

Μόνη λύσειρα ἐκ Λεμνήσου ἡ Κ. Κ. Πολυξένη Λοιζίας καὶ Κ. Ἀργυρίδης ἐκ Λευκωσίας.

Αἶνιγμα κθ'

Τὸ πρῶτον μου μέρος βρωμᾶ,
τὸ ἄλλο πλὴν μυρίζει,
Τὸ σύνολόν μου ὁ καιρὸς
ἔς τὰ μέταλλα πορίζει.

Ἐκ Λάρνακος

Α. C.

Λογογράφος δ'.

Μῆτρα Διὸς τί διαβῶ λύτης τὴν δ' ἰδοῦ.
Λευκωσ., Κ. Ἀργυρίδης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ ἐν Λευκωσίᾳ παρὰ τὴν ὁδὸν Παροικίῃ μέγα Καφενεῖον τοῦ κ. Χ' Θεοδοῦλου Ἀνδρέου μετὰ τῆς παρακειμένης οἰκίας.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν πρὸς τὸν ἐν Λευκωσίᾳ κ. Ν. Γ. Κατουροπορτίδην.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἢ ΚΥΠΡΟΣ ἐν Λευκωσίᾳ.